

børlig Brug af Midler, som han kun midlertidig har taget under Forvaltning, og for hvis Anvendelse der i det ifjor forelagte Lovforslag om Lønninger for Folketikkens Embedsmænd var optaget faste Regler, saa er den Maade, hvorpaa Folkethinget har villet raade Bod paa hans formentlig uvidste og befyrgtede Vilkaarlighed, ikke mindre vilkaarlig. Hvis nemlig denne Post forblev staaende i Finantsloven, saa vilde dermed det Spørgsmaal være afgjort, om Præstetienden tillige med de øvrige Midler, der nu ere henlagte til Præsternes Lønning, skal inddrages i Statskassen, eller henlægges i et særligt Fond med en særlig Bestemmelse. Folkethingets Udvalgs-Mertal paastaar rigtignok i den afgivne Betænkning (S. 35), at dette Spørgsmaal forsaavidt er afgjort, som „Forflag om Oprettelsen af et saadant Fond udtrykkelig gjentagne Gange er blevet forkastet af Rigsdagen;“ men denne Paastand er urigtig. Hver Gang et Lovforslag, om Præsternes Lønning har foreligget Landstthinget, har dette tuertimod vedtaget Oprettelsen af et saadant Fond, hvad Thinget endnu i forrige Samling gjorde (se Tillæg C. til Rigsdagsamlingen 1875—76 Sp. 235 og 36). Da Landstthinget nu ikke ved Finantsloven kan ville samtykke i en Ordning, som er i Strid med, hvad det gjentagne Gange har bifaldet, saa kan Udvalgets Mertal heller ikke betvivle, at det vil udstemme den omhandlede Post af Finantsloven.

ad § 18.

Under B. 1 b. blev der ifjor som midlertidigt Tillæg til Missionschefernes Børdepnge bevilget 8,000 Kr. I det foreliggende Forflag til Finantslov er denne Bevilling nedsat til det Halve uden nogen anden Motivering, end at Folkethingets Udvalgs-Mertal „ikke kan tilraade at forny denne Bevilling“ for Gesandten i Rom. Da imidlertid de Forhold, paa Grund af hvilke et Tillæg af 4,000 Kr. ifjor bevilgedes denne Gesandt, ere aldeles uforandrede og sandsynligvis ville vedblive at være det, saa synes enhver virkelig Grund at fattes til at negte dette Tillæg.

Paa samme Maade forholder det sig med Posten D. 1. „Til Aviser og Bøger samt Pressen“, der fra 10,000 Kr., som i en Række foregaaende Aar ere bevilgede, er bleven nedsat til 5,000 Kr., fordi „Mertallet (i Folkethingets Udvalg) ikke har nogen særlig Opfordring til for Tiden at yde Regjeringen Bevilling til at paavirke Pressen“. Dertil synes heller ikke at behøves „nogen særlig Opfordring“. Og i hvert Fald savnes enhver Grund til atter at halvere en Bevilling, som for en halv Snes Aar siden efter Regjeringens Forflag blev betydelig nedsat. Den er nu saa knap, at den ikke kan formindstes, hvis den overhoved skal være til nogen Nytte.

Udvalgets Mertal foreslaar altsaa, at saavel de nedatte Børdepnge til Gesandten i Rom som den hele tidligere Bevilling „til Aviser og Bøger samt Pressen“ gjenindsættes i Finantsloven.

ad § 19.

Under I. C. har Regjeringen oprindelig foreslaaet den tidligere Konto „Honorar for Fabrik-direktørens Forretninger“ redigeret noget anderledes: „Honorar til Ministeriets tekniske Konsulent i industrielle og lignende Sager“ og forhøjet med 2,000 Kr. som Beederlag for ydeligere fornøden Medhjælp ved Behandlingen af Eneretssager. Det er i Anmærkningerne til Finantsloven (S. 113) oplyst, at disse Sager, som for en 30 Aar siden ikke vare 30 om Aaret, nu udgjøre omtrent 250 aarlig, og den sagkyndige Bistand, som Ministeren, for at afgjøre dem, maa søge hos den polytekniske Læreanstalts Bestyrelse, er derfor bleven saa besværlig, at den ikke bør forlanges uden Beederlag, da den ligger udenfor disse Mænds Embedsgjerning. Folkethingets Finantsudvalgs Mertal har ingen anden Grund givet for at negte denne Bevilling, end at det „for Tiden“ ikke kan tilraade den; men naar det Arbejde, som kræves af Videnskabsmænd, der have god Anvendelse for hele deres Tid og Arbeidskraft, „for Tiden“ er betydeligt, maa nærværende Udvalgs Mertal deri se en tilstrækkelig Grund til ikke at unddrage dem et billigt Beederlag. Vi foreslaa altsaa Bevillingen af 2,000 Kr. gjenoptagen, idet vi minde om, at der i den af Landstthinget i sin Tid vedtagne Patentlov var foreslaaet en større Sum til Honorar for det med Eneretssagernes Behandling forbundne tekniske Arbejde.

Under Hovedbestandsættelser og ekstraordinære Arbejder, som paa II. D. 3. ere opførte med 125,975 Kr., er indbefattet en Udvidelse af Rigsdagens Lokaler, hvorom dens Formænd have andraget hos Indenrigsministeren, og som skal tilvejebringes derved, at Finantshovedkassen flyttes. Den Sum, der ifølge de udarbejdede Overslag behøves hertil, er 39,960 Kr. (se Bilag til Wændringsforslag til 3die Behandling af Forflag til Finantslov Nr. 17); men Folkethinget har kun bevilget 32,810 Kr. under den Forudsætning, at de nødvendige Forandringer ville kunne udføres for denne